



Tábor Kadov: Bohové

II. běh | 23. 7. – 13. 8. 2021

Čau táborníci! A taky mámy, tátové, babičky a dědové i další!

To se člověk leckdy na táboře rozhlídl a všude kolem samý bůh. Jojo, potkávali jsme se s nimi docela natěsno, a jak už se nám to stává, museli jsme jim i v lecčems pomoci. Ale mezi tím zbyl čas taky na jináčí věci. O tom všem je tahle knížečka. Připomínka toho, co jsme v Kadově letos prožili. Byla toho spousta a díky všem, že se to povedlo. Byl to docela boží tábor, ne?

Loukaři



Celotáborové dobrodružství

Na začátku příběhu byl vzkaz.

Vzkaz, který zmiňoval Malísu a zášť a jejich návrat na Zemi. Poté přišla dohoda. Naše dohoda o tom, že Malísu zpět volat nebudeme. I přesto, že mezi námi byly hlasy, které volaly po tom, abychom rituál popsany ve vzkazu provedli. Pak přišlo setkání. Setkání s Malísou, která si dovolila přijít doslova až do kuchyně a posměšně nám poděkovat za svůj návrat na Zemi. Naznačila i jakýsi plán, aniž by vysvětlila něco bližšího. Po návštěvě Malísy přišla hádka. Hádka o to, kdo rituál vykonal, ačkoli jsme se dohodli, že to neuděláme. Podezřívali jsme Peřana, který sice z tábora už odjel, ale po telefonu nám odpřísáhl, že rituál neprovedl. Až ráno přišlo vysvětlení. Vysvětlení od Ekulira, strážce rovnováhy, co že se to mezi námi stalo. Dostali jsme Legendu o vzniku Bohů a Stromu věku, což nám přiblížilo nejen spirituální svět, o kterém jsme do letošního tábora neměli ani potuchy, ale také původní spor a původ Malísina zapuzení.

O pár dní později se konala sešlost. Sešlost, kde jsme všechny Bohy, o kterých jsme si přečetli v Legendě, uviděli naživo. Dostali jsme možnost vidět, kdo kde stojí. Že Fróde, bůh Lži, a Emér, bůh Lásky, stojí za Malísou. Že Tarkus, bůh Moudrosti, se staví proti jejímu přijetí, a to působí rozkol mezi ním a jeho synem, Gídzetsem, bohem Technologie. Že Káza, bohyně Domova a rodiny, se cítí rozpolcená – na jedné straně svou božskou přirozeností přivítat každého pod svou střechu a ochranu, na druhé nesouhlasem s působením Malísina vlivu. Že Kýriéz, bohyně Zvědavosti, a Gídzets sdílejí podobnou touhu vidět, kam by Malísin plán mohl směřovat. Že Koráž, bohyně Odvahy, nebo Salutéme, bohyně Zdraví, nevstupují příliš do hry.

V tu dobu se v táboře objevil i Oltář. Alespoň tak jsme tomu říkali. V noci svítil skrze otvory, u nich byly namalované znaky. Každý ze znaků symbolizoval jednoho Boha. Ekulir nám také mlčky ukázal, že přikrývá některé otvory kamenem, tudíž přestávají svítit. Dovtípili jsme se tedy, že nám tím naznačuje, kteří Bohové se nacházejí pod vlivem Malísy.



V dalších dnech přišla hádka. Hádka Gídzetse a Tarka. Syn vyčítal otci zkosnatělost a otec synovi zase drzost a neúctu k tradicím. To vše pozorovala s velkou bolestí Káza, která ale neměla sílu spor napravit. Nejen, že se rozpadal základní zdroj její síly, tedy rodina, ale také ji trápilo, že Lásku, Eméra, ovládala žárlivost. Emér, Fróde a Gídzets se také nacházeli zakrytí na Oltáři.

Po této scéně jsme se dostali do hry i my. Rozhodli jsme se totiž zakročít a zeptat se Ekulira, jak bychom mohli pomoci. Vzhledem k tomu, že jsme v tom byli všichni společně, vedoucí i děti, bylo zcela přirozené, že tohle rozhodnutí musíme udělat spolu. Po všetáborové diskuzi o tom, který z Bohů a Bohyň má schopnost situaci rozřešit a kterému a jak bychom měli dát sílu, jsme zvolili Salutéme, bohyni Zdraví. Ekulir naši volbu potvrdil.

Přišel den, který jsme zasvětili zdraví. Věnovali jsme čas zdraví fyzickému – posilování nebo józe, a to všechno v neobvyklých skupinkách, které si děti samy zvolily. Ani podle kategorií, ani podle družinek. Došlo ale i na pohodu duševní a sdílení šťastných vzpomínek a dobrých věcí, které se nám na táboře dějí. Všechno naše snažení se vyplatilo. Salutéme večer zaklepala na stěnu Alhambry a s gestem díky nám pokynula, abychom ji následovali ven. Stali jsme se svědky toho, jak jí nově nabytá síla z našich skutků umožňuje zbavit Eméra závoje žárlivosti. Společně už mohli zvednout ze země zoufalou Kázu. Ta, díky přítomnosti uzdravené Lásky, mohla konečně smířit Tarka a Gídzetse. Za celou dobu nepadlo ani slovo. Nebylo to vůbec třeba. Chápali jsme přesně, co se dělo – že se misky vah začínají překlápět.

Naše soustředění na spor Tarka a Gídzetse nás ovšem trochu oslepilo vůči ostatním božským postavám. Z toho nás vytrhl Gídzets, který, jako probraný ze sna, naboural naše večerní promítání filmů a ukázal nám záběry Koráže – ta pod vlivem předmětů, jež se ze všeho nejvíce podobaly nádorům, ztratila kontrolu nad Strachem a nad svým fungováním vůbec. Tenhle fakt vysvětlil záhadnou a strašidelnou postavu, která se v okolí tábora začala ve stejnou dobu objevovat a strašit hlídky. Gídzets nám pak ve svém videu poradil,



abychom Koráži zkusili pomoci stejným soustředěním síly, jako jsme předtím poskytli Salutéme.

Mezitím jsme zjistili, že otvor Koráže je zakrytý kamenem.

A tak přišla Stezka odvahy, kterou jsme tentokrát museli odejít všichni a překonat nejen strach, ale také strach ze Strachu, který se kolem tábora zcela nepochybně pořádně potloukal. Nazítří náš úspěch potvrdil příchod Koráže. Před našimi zraky se zbavila svých nádorů Strachu, a co víc, Strach už měla zpět pod kontrolou na vodítku! Děkovala nám a přislíbila, že přivede Kýriéz, se kterou bychom mohli také něco svést.

Kýriéz přišla. A přinesla Kvestu. Předmět, o kterém již mluvila Legenda a do kterého nikdo z Bohů přístup neměl. Ale my jsme úspěšně splnili všechny Cesty do Kvesty, dostali se až k rébusu a jeho vyřešením docílili změny. Z bohyně Zvědavosti se stala bohyně Zvídavosti. Jedno písmenko, a přitom takový rozdíl. Zpoza Alhambry přiletěl vzkaz. Už od zvědavé a vděčné Kýriéz, která nám prozradila, jak bychom mohli Malísu porazit. Prý máme udělat tři kruhy – jeden velký, jeden střední a jeden malý. Ty kruhy se měly točit protichůdně proti sobě a postupně volat „Malisis ad mundi“, „Malisest maaimast eemal“ a „Malisai sekai kara hanarete“. Návod jsme tedy měli, jenže my se cítili zvláště vnitřně rozpolcení. Chceme Malísu doopravdy zapudit? Je to správná cesta?

Nastala dohoda. Dohoda, že Malísu nezapudíme, že ji pouze oslabíme. A to tím, že vytvoříme jenom dva kruhy. Řádně jsme se připravili, včetně úderné skupiny Brouka, Alex, Adama Prince a Hedviky, kteří měli za úkol Malísu lapit do sítě, abychom mohli kolem ní uskutečnit Rituál. Past i Rituál se nám povedly a Malísa padla, jenže zdání nás oklamalo. Ozvala se mocná rána a objevil se Fróde. A jak k nám mluvil o tom, že jsme si přece nemohli myslet, že překonáme boha Podvodu ve spojení s bohyní Zášti, Malísa začala znovu vstávat, a když se připojila k Fródemu, aby nám vlastně už podruhé poděkovala za pomoc, bylo jasné, že tohle nebylo správné řešení a že je možná zle.



Se svými obavami jsme se obrátili na Ekulira. Ten nám sice neřekl, co bychom měli dělat, ale poradil nám alespoň, kdo nám třeba pomůže. Luzka, entita světla a ohně.

Proto přišel na řadu ohnivý vzkaz. Nejprve ten náš, napsaný na papíře a vhozený do ohně. A pak Luzkův, mnohem méně doslovný. Podle něj bylo řešením spojení. Naše kamarádké spojení.

Přišlo řešení. Přátelství, soudržnost, odvaha postavit se jeden za druhého a hlavně přijetí jeden druhého včetně světlých i stinných stránek. Vzkaz od Ekulira nám tuhle teorii jenom potvrdil, a tak jsme začali vymýšlet, jak bychom mohli společenství Bohů své přátelství ukázat a přesvědčit ho, že to je ten díleček skládačky, který mu chybí ke skutečné rovnováze. Neuzurpovat si moc. Nevytvářet sféry vlivu. Neodsouvat nikoho z kruhu, nýbrž přijmout jeden druhého. A tak jsme vymysleli Píseň.

Píseň, která přišla mezi rozhádané Božstvo, kde křičeli jeden na druhého. My jim řekli dost. Takhle ne. Nikdo nejste ani úplně dobrý, ani úplně špatný. Dobro a zlo nemůžou existovat jeden bez druhého, ba právě naopak. Bohové prozřeli. Pochopili, že cesta nevede svárem, nýbrž pochopením a přátelstvím.

Dostavilo se poděkování. Všichni Bohové nám přišli projevít dík za pomoc a následné prozření. Poděkovali nám novou sazenicí Stromu věku. Novou, neboť předchozí Strom vlivem jejich činů uschl. A teď dostal novou šanci existovat dál.

Poděkovat a rozloučit se přišel i Ekulir. Poděkoval nám za to, že jsme dokázali vyřešit to, do čeho nás umotal on sám a k čemu nás potřeboval.

K dosažení rovnováhy.





Bohové

Ekulir

Nebyl přímo Bohem. Je strážcem Rovnováhy, zároveň štěstí a zároveň smůla. Poté, co nás navštívila Malísa, předal nám Legendu o Stromu Věku. Prozradil, že první vzkaz na nás nastražil on společně s Kýriéz. Po celou dobu tábora nám dělal průvodce a rádce, protože nás potřeboval, abychom společenství Bohů ukázali, že jediné, co potřebují k rovnováze, je přátelství a přijetí jeden druhého s jejich dobrými i špatnými vlastnostmi.

Malísa

Bohyně Zášti. Podle Legendy vykovala v tajnosti druhého člověka Duzéma a chtěla jej použít jako nástroj pomsty a moci, čímž si poštvála proti sobě ostatní Bohy a byla jimi zapuzena ze světa až do doby, než jsme ji skrze Ekulirův plán nevrátili na Zemi zpátky my.

Tarkus

Moudrosti bůh a otec Gídžetse. V celém příběhu byl hlavním, kdo se stavil proti Malíse, ačkoli sám se ocitl pod vlivem Zášti, což způsobilo svár mezi ním a Gídžetsem. Vždy se vyjadřoval rozvážně a až archaicky.

Gídžets

Bůh Technologie a zároveň nejmladší z Bohů, který byl zrozen ze Stromu věku skrze Tarkovu slzu, když toho trápila rozepře mezi Bohy, což z něj udělalo Gídžetsova otce. Gídžets k nám promluvil tak, že se nám naboural do filmů, které jsme promítali. Jeho projev byl vždy rychlý a plný neologismů.

Koráž

Bohyně Odvahy, která se vždy objevovala v brnění a se Strachem přivázaným na vodítku. O kontrolu nad Strachem během tábora přišla, ale my jsme jí pomohli ztracenou moc zase získat a ona nás na oplátku navedla na pomoc Kýriéz.



Kýriéz

Kýriéz jsme poznali jako bohyni Zvědavosti, zprvu věčně nespokojenou. Když jsme ale splnili všechny úkoly, které nám zadala Kvesta, podařilo se nám Kýriéz navést k přerodu od Zvědavosti ke Zvídavosti.

Fróde

Bůh Lži. Jako mladičkový se stal poskokem Malísy a společně kuli plán na dominanci nad společenstvím Bohů. Fróde byl důvodem, proč se nám nepodařilo Malísu porazit, protože to celé byl podvod a z podvodu má největší sílu jeho Pán.

Luzka

Bůh Ohně a světla, jediný, který se nezjevuje jako postava, nýbrž prostřednictvím ohně. Luzka nám poradil, jak vše nakonec rozlousknout a vyřešit.

Salutéme

Bohyně Zdraví. Salutéme byla první, komu jsme pomáhali svou táborovou aktivitou. Díky naší síle se jí podařilo dostat Eméra zpod vlivu Malísy a společně s Kázou a Emérem usmířit Tarka a Gídzetse.

Emér

Bůh Lásky, který dlouhou dobu zůstával pod velkým vlivem Malísy kvůli žárlivosti, kterou živil rozkol mezi Tarkem a Gídzetsem.

Káza

Bohyně Domova a rodiny. S podporou ostatních Bohů stvořila prvního člověka, Feršetu. Jako božská bytost, která vždy pod svými křídly uvítá každého a podle které by se měl každý mít možnost vždy vrátit domů, velmi trpěla celou situací vzniklou Malísinými činy.





Naše pomoc bohům

Pomoc Salutéme

Emér byl v zajetí žárlivosti a my potřebovali někoho, kdo ho z toho dostane. Zvolili jsme si Salutéme, bohyni Zdraví, a jí jsme taky zasvětili svůj den. Tělem i duší. Aby měla sílu Eméra z těch kleští dostat. Jak den probíhal?

Hned po ránu jsme si kromě obvyklé rozhýbávací rozcvičky dali lehčí meditaci a slíbili si, že si v hlavě budeme střádat dobré zážitky celého dne.

Po obědě, který byl stejně jako snídaně a večeře snad ještě zdravější než obvykle, jsme se vrhli na jógu, posilování, kruhový trénink, sportování a vůbec různá prospěšná tělesná cvičení. Pak jsme si u her procvičili i svou mysl. Třeba Co do lesa nepatří vyzkoušela, jakého máme pamatováka.

A když jsme se večer sešli v Alhambře u ohně, díky lepší paměti jsme si vzpomněli, že si už od rána střádáme v hlavě své hezké zážitky. Tak jsme si o nich popovídali.

Byl to prostě takový jiný den, do spacáků jsme šli všichni o něco zdravější.

Ale hlavně, Salutéme z něj vyšla posílená a my jsme viděli, jak skutečně pomáhá Emérovi vyskočit z moci žárlivosti.

Pomoc Kýriéze

Objevila se Kýriéz, bohyně Zvědavosti, v ruce podivný předmět, vlastně dva. A ukázala na Brouka, úplně si ho prstem k sobě zavolala, a oba předměty mu předala. Něco mu taky pošeptala. Co, co, co? Děti byly zvědavé, jak by taky ne, jenže Brouk – aby napnul jejich zvědavost, vždyť o tu tady šlo – jim nic neprozradil. Až ráno. Děti škemraly, i vedoucí, ovšem marně.

Ráno se dočkali. Ten jeden předmět, to byla Kvesta. Tajuplná schránka nám známá z Legendy, Bohům zapovězená, do níž není lehké se dostat. A ten druhý předmět, taková deska, to byly Cesty do Kvesty. Aneb seznam úkolů, po jejichž splnění se Kvesta otevře a vydá své tajemství. Zkusili jsme dvakrát, zda se úkoly nedají obejít, jenže ne.

Takže jsme je museli splnit. Zněly takhle a se zvědavostí souvisely: Drbna. Znalec.

Odhalení. Poznání. Tajemství. Z Drbny se vyklubala Magie plná táborových drbů. Znalec,



to byl Vrch mudrců. Při Odhalení jsme poznávali odkrývající se táborové fotky. Poznání, to znamenalo poznat siluety vedoucích. A Tajemství? Zbytek tábora měl zkusit po celý den udržet před vedoucími družinek, co se seběhlo ráno v Alhambře.

Všechno jsme splnili, Kvestu otevřeli a v ní si přečetli: *Kýriézo, toto je tvá spása: Erb má háček, v tom je ten háček. Ať místo něj přiletí dlouhý ibis.*

Tak jsme to vyluštili. Protože umíme morseovku. Namísto Ě jsme dali Í a z klevetné Zvědavosti se stala bystrá Zvídavost. Což je významný rozdíl.

Jak jí to najednou pánilo správným směrem, poradila nám, jak porazit Malísu.

A to jsme chtěli.

Takže úspěch. Vůbec nevadilo, že se celým dnem proplétal podivný skřítek Zášupšák, který nás štvál víc a víc, protože vždycky něco rozdělal, napnul nás, ale nic nedokončil, hlavně ta příhoda o tom princovi se šroubkem byla k vzteku, protože jsme fakt byli zvědaví, ale nakonec jsme ho obklíčili, pohrozili mu a on nám ji dovyprávěl.

Už tedy víme, co se princovi nakonec přihodilo.

Pomoc Koráži

Kolem tábora a snad i v něm po nocích chodila podivná černá postava. Strašila hlídky a bacha, fakt to nebylo příjemné. Báli jsme se. A aby ne, byl to Strach, který se utrhl z nadvlády Koráže, bohyně Odvahy. Obcházel nás po tři dny.

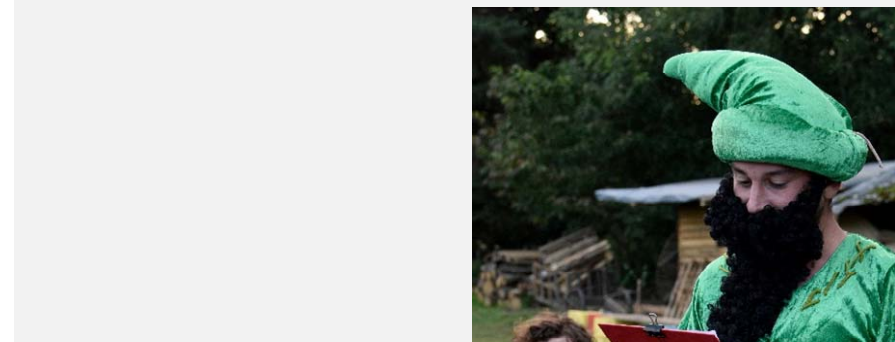
Bůh Technologie, který se vlomil do promítání filmů, nás postrčil k tomu, abychom Strach i strach překonali. Koráž na tom byla už totiž dost špatně.

Přes den jsme si tedy vytvořili amulety proti strachu, takové látkové pytlíčky zdobené výšivkami a korálky, a do nich jsme si každý na papírek napsali svůj největší strach. Večer jsme každý tenhle svůj strach obřadně spálili v ohni, aby se nám šlo líp. Kam?

Na stezku odvahy přece. Musel jít každý, jen tak jsme mohli uspět. Kdo se vážně moc bál, vzal si na pomoc vedoucí.

Na stezce jsme se prali se strachem a Strach i potkali, ale uspěli jsme a bohyni Odvahy zachránili.

Uf.



Co jsme měli na táboře

Legenda O Stromu věku a zrození Světa

Text, z něhož jsme se dozvěděli, jak se na Zemi objevili Bohové. Byl vyvedený zdobeným písmem a doprovázený barevnými ilustracemi. Legendu nám předal na cípu lesa Ekulir.

Oltář

Tvarem i vzhledem připomínal kamenný stůl. Na jeho desce se nacházelo deset malých ok či jezírek, jak kdo chce, které v noci svítily. A u každého z nich byl namalovaný symbol, který znázorňoval jednoho z Bohů. A ještě, u každého ležel kámen, který to oko zakrýval, nebo ne, to podle toho, jak se vyvíjely vztahy mezi jednotlivými bohy.

Vzkaz od Luzky

Osm provázků v necelém půlkruhu, které vedly směrem vzhůru a sbíhaly se na vrcholu zdobeného dřevěného kůlu. I díky nim jsme nakonec pochopili, že to, čím přispějeme k božimu smíru, je loukařské přátelství.

Vzkazy

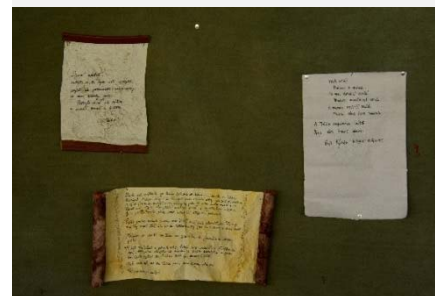
Od Ekulira a dávaly nám radu anebo vysvětlení. Třeba vysvětlivky ke znakům na Oltáři. Od Kýriéz, důležitý, z něhož jsme se dozvěděli o její přeměně z bohyně Zvědavosti na bohyni Zvídavosti a zároveň to, jak zapudit Malísu.

Gong

Dali nám ho Bohové hned na začátku. I s paličkou. V průměru asi metrový a pěkně zazněl, když se do něj bouchlo. Pověsili jsme ho na bránu a používali, když si o to vážnost situace říkala.

Kvesta a Cesty do Kvesty

Kvesta je docela prapodivná krabička s parohy a pírký. Přinesla nám ji Kýriéz, bohyně Zvědavosti. A spolu s ní také arch papíru a na něm pět slov, která napovídala Cestu do



Kvesty. Tu cestu jsme našli, pířka upevnili na místa, kam patří, a ze Zvědavosti se stala Zvídavost.

Deska s rozdělením Bohů

Tabule, na níž jsme různé hýbali se jmény Bohů, abychom věděli, kdo se s kým právě kamarádí.

Medailonek na rozloučenou

Malé kolečko s vyobrazením stromu. Asi Stromu věku, protože jsme ho každý dostali na závěr od Bohů. A protože má šňůrku, nosíme ho na krku.

Nový Strom věku

Doubek, asi dva metry vysoký, který nám na konci tábora rovněž přinesli Bohové. Zasadili jsme ho nahoře u pumpy.

Rozlišení družinek

Pletené kožené náramky. Každá družinka měla svou barvu.

Bodování jednotlivců

Velké dřevěné otáčecí kolo. V jeho středu byla jména dětí, směrem k vnějšímu okraji se zaznamenávaly bobříčky a navyšovaly body. Podle nich se dalo poznat, kterou hodnotu právě dítě dosáhlo. Z podkresu vystupoval obrázek zeleného stromu.

Bodování družinek

Osm dřevěných tyčí zapíchnutých v zemi mezi hromádkami kamenů. Hromádky se lišily ve velikosti, od největší po nejmenší, jeden z kamenů pak ukazoval číslo znamenající počet bodů. A pozor, dorazila novinka – zbraně. Každá družinka získala svou dřevěnou zbraň, kterou si v průběhu tábora na základě výsledku ve vybraných hrách zdobila.



Lapače snů

Kůže natažená v dřevěném kroužku. A na ní jméno a taky razítka za získané hodnosti a na šňůrce korálky za ulovené bobříky.



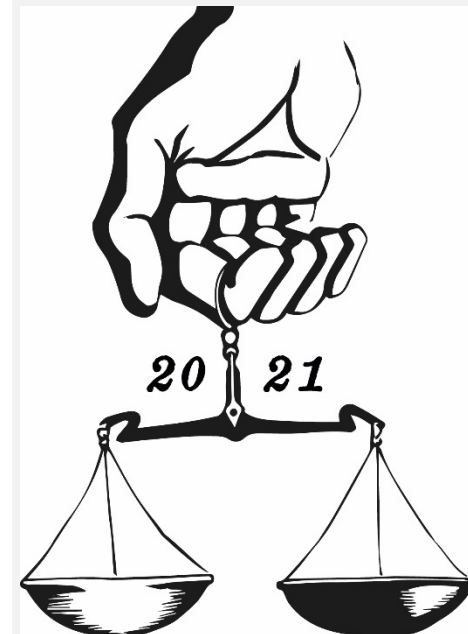
Vlajky

Česká státní, která vlála nad maskovačkou. Vlajka Loukaře. A vlajka letošního tábora, na niž děti nakreslily zrození Loukaře pod Sluncem a Měsícem. Tyto dvě menší vlajky visely na vstupní bráně.



Znak na tričko

Ruka držící váhy. A u ní letopočet 2021.



Zpěvník

Písničky, táborové i jiné, ale taky morseovka, první pomoc, mapa a drobné hry.

Porták

Plátěný pytlík s obrázkem houslového klíče. A nápis KdV 21.

Divadelňák

Plátěný pytlík s obrázkem tradičních divadelních masek. A nápis KdV 21.

Diplomy

Za sportovní a táborskou olympiádu, za divadýlka a Portu a hlavně pak za umístění jednotlivců a družinek.





LOUPAČKA
NEJLEPŠÍCH
BRAMBOR
ka: sladkov o smůnu



Družinky

Družinky jsou uvedeny v pořadí, v němž se umístily, vedoucí a jeho pravá ruka jsou uvedeni nahoře. Děti si názvy vybíraly samy.

1. Luna Purpura

fialová

Adam Princ

Anička Švecová

Ondra Karlík

Bětko Škvorová

Madlenka Michalová

Alfík Dvořák

Vali Berková

Maruška Štollová

Matěj Hrubý

2. Apollon

žlutá

Vojta Mezihorák

Kiki Vlčková

Matěj Krákora

Matyáš Paire

Mariánka Čížková

David Biras

Layla Elgendy

Barča Zimová

Jane Moravcová



3. Nebešťané

světle modrá

Hedvika Krákorová

Adam Sapík

Emilka Končelíková

Elia Collard

Viky Becková

Matylda Gabriel

Martin Hedbávný

Mája Švecová

Klárka Svobodová



4. Zelenobozi

zelená

Martin Kalivoda

Bára Stárková

Kačka Vašková

Áďa Brabcová

Jonáš Klein

Ben Mahler

Klárka Mezihoráková

Zbýša Daniček

Dan Berkovič



5. Světloňoši

oranžová

Kiki Žižková

Anežka Matějková

Bruno Valchář

Maruška Paire

Maťo Kopecký

Klárka Procházková

Emča Kubečková

Ferda Škvor

Anička Moravcová



6. Militibus sanktus

tmavě modrá

Lucka Setnická

Štěpán Michal

Kája Ježek

Ondra Horák

Kája Sapíková

Joey Hronešová

Vilda Čížek

Vašek Nováček

Darek Hrubý



7. Mikaboši

červená

Pepča Končelíková

Vincent Ježek

Sofča Vlačihová

Matěj Slama

Anička Hedbávná

Honzík Štursa

Sašenka Kopecká

Viktorka Dvořáková

Aneta Ungermanová



8. Strážci Argosu

šedá

Eliška Pařková

Sam Štefánek

Miki Vlček

Áďa Horáková

Anička Sapíková

Mareček Dubišar

Clara Polcarová

Emil Valchář

Tonda Nováček



Pořadí jednotlivců

1. Štěpán Michal
2. Bětka Škvorová
3. Maťo Kopecký
4. Pepča Končelíková
5. Joey Hronešová
6. Vojta Mezihorák
7. Adam Princ
8. Sam Štefánek
9. Kája Sapíková
10. Bára Stárková









Vedoucí

Na celou dobu, na kus nebo jenom na kousek tábora.

Hlavní vedoucí

Ondra Brouk Škvor

Vedoucí a praktikanti

Pavel Poojie Nováček, Marta Ashley Babková, Jan Bohouš Stuchlík, Petr Peřan Bureš, Nora Najimová, Jan Jon Hrubý, Monča Štáfová, Jiří Štollík Štolle, Pája Dubišarová, Ondra Haták, Saša Becková, Eliška Gemrotová, Natálka Hronešová, Jan Honzáč Karlík, Jolanka Dubišarová, Natálka Dubišarová, Petr Pýtý Karlík, Vítek Křelina, Martin Lebeda, Ema Kalivodová, Eliška Palkovičová, Pavla Pája Machačová

Zdravotnice

Bára Forgáčová, Mája Babková, Petra Hatáková, Káča Steinbachová

Kuchaři

Martina Opča Hedbávná, Jan Vasil Čížek, Jan Kako Štursa, Fila Martin

Řidiči

Marek Mařena Rachač, Hóna Karlík

Prckové

Madlenka, Emil, Anežka, Ezra, Spýřa, Štěpánka, Magdalénka, Fraňo, Belo, Maruška, Johanka



Takhle jsme se sešli, to je lidí. A to ještě někteří vedoucí chybí.

Spodní řada zleva, převážně sedící:

Poopie (v tom bílém tričku); **Natálka**; **Klára S.**; **Martin** (ležící v supermanském); **David** (za Martinem); **Zbýša** (za Davidem); **Eliška** (ležící v černém); **Emil** (za Eliškou); **Ben** (za Emilem); **Aneta** (před Benem); **Saška** (u Anety); **Maruška P.** (za Saškou); **Jituna** (v bílém bez rukávů); **Dan** (se zdviženým palcem); **Jolanka** (za Danem); **Maruška Švecová** (vedle Dana); **Klárka P.** (vedle Marušky); **Natka** (za Maruškou a Klárkou); **Ferda** (s červenou vlajkou); **Anička H.** (za Ferdou); **Honzík** (vedle Ferdy); **Layla** (nad Honzíkem); **Vilda** (zelené tričko); **Kája** (za Vildou); **Joey** (ležící ve světlemodré); **Viky** (dlouhý vlasy za Joey); **Matilda** (vedle Viky); **Matěj K.** (vedle Matildy); **Karel** (černo-žlutá kšiltovka); **Bětko** a **Anežka** (před Kájou); **Martin H.** (vedle Bětky); **Maruška Štollová** (vedle Martina); **Bára Z.** (nad Maruškou); **Ondra H.** (vlevo za Bárou); **Brouk** (se šátkem); **Jonáš** (vlevo od Brouka); **Mareček** (pod Broukem); **Alfréd** (vedle Marečka); **Vášek** (hned za Alfrédem); **Kira** (ten pes); **Opča** (za Broukem); **Madlenka** (ve stínu pod Opčou); **Matěj H.** a **Darek** (bráchrové u sebe)

Horní řada zleva, stojící:

Vítěk (v kostkovaný košili); **Saša**; **Vasil** (v brýlích); **Štěpán** (pruhované tričko); **Tonda**; **Pája**; **Martin K.**; **Kačka**; **Áďa** (držící zelené plátno); **Petra** (za Áďou); **Emá**; **Kiki Ž.** (držící oranžové plátno); **Bára se Spýtou** na ramenu; **Vincent**; **Anežka**; **Ondra K.**; **Madlenka M.** (vykukuje za Ondrou); **Anička M.**; **Kiki V.** (vlasy vlevo za žlutým plátnem); **Emilka** (kousek vlasů vpravo za žlutým plátnem); **Emča** (vykukuje za žlutým plátnem); **Jane** (za Emčou); **Mariánka** (ve žluté); **Hedvika** (vzadu vedle Jane); **Elia**; **Vali**; **Klára M.** (v klobouku); **Bára S.** (za Klárou); **Adam P.** (vysoký vzadu); **Anička S.**; **Mat'o** (vedle Aničky); **Vojta** (za Matěm); **Lucka**; **Adam S.** (vysoký vzadu); **Adéla H.**; **Miki** (před Adélou); **Anička S.**; **Matyáš P.** (za Aničkou); **Sam**; **Honzáč**; **Clara** (pruhované tričko); **Eliška** (za Clarou); **Mařena** (za Eliškou); **Bruno**; **Vincent**; **Pepča**; **Sofča**; **Matěj S.**; **Viktorka** (před Matějem); **Monča** a **Ezra**; **Káča** a **Maruška**; **Jon**



Táborová hymna

hudba a text: Jitka Svobodová, Jan Stuchlík

Duše jako kořeny učí se proplétat
Umějí se nenávidět, umějí se milovat
Jedna pravdu říká, druhá za roh kouká
Urputně se snaží spolu žít

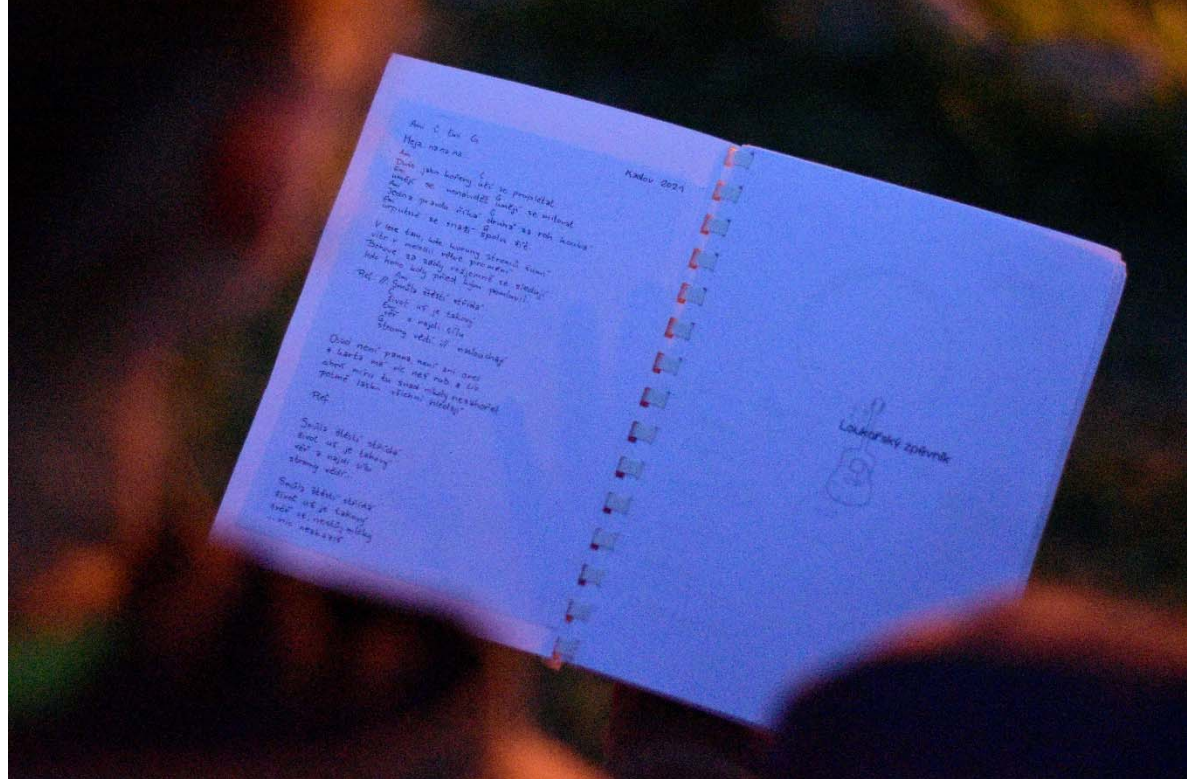
V lese tam, kde koruny stromů šumí
Vítr v melodii větve promění
Bohové za zády vzájemně se sledují
Kdo koho kdy před kým promluvil

Smůla štěstí střídá, život už je takový
Věř a najdi sílu, stromy vědí
...naslouchají

Osud není panna a není ani orel
A karta má víc než rub a líc
Oheň míru tu snad nikdy nezahořel
Potmě lásku všichni hledají

Smůla štěstí střídá, život už je takový
Věř a najdi sílu, stromy vědí

Smůla štěstí střídá, život už je takový
Svěř se, nestůj mlčky
...nic nezkazíš







Táborové střípky

- Na táboře se nás sešlo **72 dětí**, 11 mrňat a něco přes třicet vedoucích.
- Zvládli jsme to celkem **ve zdraví**. Pár angín, úrazy žádné velké.
- Počasí bylo pestřejší než v minulých letech. Hlavně **víc pršelo**. Takže bylo trochu víc bahna, hlavně před umývárkou.
- Taková zajímavost, která asi souvisí s počasím – vůbec **nebyly vosy**.
- Dětské **stany** stály po letech zase **ve velkém v kruhu**. A mezi nimi stožár s vlajkou a maskovačka.
- Objevily se dvě výrazné novinky: **slavnostní ohniště** a vstupní brána mezi stany.
- Když už jsme měli to slavnostní ohniště, tak jsme taky dělali **pořádné táboráky**. Na jejich přípravě se podílely děti, jeden dělali starší kluci sami.
- Děti si k ohni vyráběly **lavičky**.
- U toho táboráku se samo sebou hrálo na kytaru, do čehož se zapojily i děti. Sešlo se až **devět kytaristů**.
- U brány visel **gong**, který jsme získali od Bohů. Hlavně malí kluci do něj rádi bouchali.
- Novinkou byly také **zbraně**, které se staly součástí bodování družinek. Děti si je samy zdobily na základě toho, jak uspěly ve vybraných hrách.
- Další novinkou se staly **kápě**, jedna do každé družinky, které si děti samy batikovaly v příslušné barvě.
- Po letech jsme znovu zavedli jednu písničku, kterou jsme jako budíček používali celý tábor. Stal se jí **Hýkal** od skupiny Zrní.
- Při gastrodni jsme dělali **bramboráky**, salát a trdelník.
- Hlavně střední kluci si oblíbili průpovědku Houska – **Houska s máslem** – Houska s máslem se salámem... A povídali a povídali.
- Zase jsme si něco pověděli **o loukařské historii**, promítli jsme k tomu spoustu fotek.
- Proběhlo velké množství scének před hrami. **Modrej balík na první tejden**, žlutej na druhej a zelenej na třetí. Nebo to bylo jinak? A hodně z těch scének bylo doktorských, těžko říct proč.



- Do tábora zase – dokonce dvakrát – přijela **Lenka z kadovské prodejny** a na naší louce rozložila svůj krámk.
- **Děti si proti vedoucím** zahrály tři sporty. Fotbal slavně vyhrály na penalty, ve volejbale a basketbale zvítězili vedoucí.
- Vedoucí vytvořili funkční **milíř**.
- Měli jsme **osm bobříků** – mlčení, síly, zručnosti, odvahy, vědomostí, šifer, uzlů a přírody. Vojta a Mariánka splnili všechny.
- Během dne, jímž nás provázela **Zvědavost**, měly zbylé děti **před vedoucími družinek utajit**, co zahráli vedoucí za scénku. Tajemství však vydrželo pouze pár minut, protože malé děti moc tajemství udržet nedokážou.
- Ve stejný den se zjevoval i skřítek **Zášupšák**. To byl pacholek, který vždy něco načal, napnul tím naši zvědavost, ale nikdy nic nedokončil. Až když jsme ho obklíčili a pohrozili mu, dopověděl nám, jak to bylo s tím princem a šroubkem...
- A ještě jedna příhoda se Zášupšákem byla výborná. Byla to ta, jak **Zášupšák najednou...**
- Ke konci tábora, abychom všechno stihli, proběhl docela **nabitý den**: Finská, Úpolovky, Tutti Frutti, Statek... A ještě jsme stačili vyřešit jednu záležitost s Bohy.
- Na **vyputování** jsme vyrazili, i když jsme věděli, že má v noci pršet. Pršelo, ale měli jsme dobré plachty.
- Kde kdo na vyputování byl? Nejmladší na Temném vrchu, obě střední skupinky nedaleko sebe u Kuše a nejstarší **zase v lomu**.
- Při Portě vznikla dětská verze písně Mezi horami – nově **Mezi stanama**. Jejím hlavním hrdinou byl Vítek, kterého „v jeho družince nepostrádali.“ Pozměněnou písničku jsme si pak dokonce ještě jednou zahráli.
- Dětská divadýlka se jmenovala **8 pohrom**. Družinky zahrály vybrané Staré řecké báje a pověsti.
- Vedoucí taky hráli divadlo. Od dětí dostali roztodivná témata, která propojili do jednoho kusu: **cirkulárka v bytě**, fotbal v legosvětě, italská rodina na sushi, bouřlivý rozchod, zavedení školní docházky.



- Jako **opakovačku** si děti vybraly **Tramvaj**.
- Děti vymyslely pro vedoucí hru **12 nemocí**. To znamenalo dvanáct splněných úkolů, díky nimž došlo k vyléčení.
- Proběhl **Gulag**, tedy noční drsné dobývání tábora. Prošly tři děti. Pepča, Vojta a Adam P.
- **Svatby** se povedly. Proběhly **v indickém duchu**. Svatební píseň se ujala a spontánně se na ni tančilo i v Praze při loučení.
- Před poslední diskotékou vznikl **wishbox**, do kterého děti házely názvy písní, které si přály zahrát.
- Na téhle diskotéce opět vystoupil **Louband**. Včetně Eliáše, který kvůli zranění dorazil až den před odjezdem domů.
- **Za rok ahoj, zase na druhém běhu.**









říjen 2021 | Loukaři